

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ, ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 317-ਸੀ

1967 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 296

25 ਮਾਰਚ 1969 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) — ਸੈਕਸ਼ਨ 96(3), 151, 152 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1 — ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ — ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ— ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ — ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ — ਕੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - ਭੇਜੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਉਪਾਅ- ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ- ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ- ਕੀ ਝੂਠ ਹੈ।

ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਅਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। (ਪਰਾ ੯)। , ਆਈ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ, ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰੀਮੇਮ ਡਾਈਜ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 47, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਕੋਟੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ, ਆਦਿ (ਪੀਡੀ, ਜੇ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 47, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ", ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਪੀੜਤ ਪਿਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 152 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਸਲਿੱਪ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੋ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਦੁਕਵਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)।

151, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਟੇਅ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (CM. 2576-C/67) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੀ ਛਪਾਈ ਜਾਂ ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 46, ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਉਪ-ਵੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ, ਬਟਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ.ਜੀ ਉਜਰਾਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕੇਟ।

ਐਚ ਐਲ ਐਸ ਏਐਨ, ਐਸ ਏਨੀਅਰ ਏ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਏ ਐਲ ਬੀ ਏ ਏ ਐਲ, ਐਚ ਐਸ ਏ ਵੈਸਬੀ, ਏ ਡੀ ਵੀਓ ਕੇਟਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਡੀ, ਜੇ.-ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਬਟਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 500, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਢਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: -

ਅੱਜ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

-।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ 3 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 500 ਰੁਪਏ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) 28 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ:-

“ਨੋਟਿਸ. DB ਪ੍ਰਿੰਟ ਰਿਕਾਰਡ. ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਡ ਅੰਤਰਿਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਕਰੋ। ”

(3) 5 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 317/ਸੀ ਆਫ 1968) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 9/9 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ, ਨੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੋਗ ਤੰਬੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ।

(4) ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ, ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜ.) <....

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(7) ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਕੁਝ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(8) ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ 500, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਘਰ 'ਤੇ 6,000.

(9) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 (3) ਇਹ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸੀ.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖੁਦ ਇਹ ਦਰਸਾਵੇ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸਿੱਕਰੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੁਫਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਛੁਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 27 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(10) ਮੈਂ ਇਹ ਤੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ (ਦੇਖੋ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਆਸੂਤੋਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਰਾਏ (1), ਰਾਹਲ ਮੋਨੀ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਅਦਵਿਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਏ (2), ਮਧੂਸੂਦਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋ. ਫਾਰਮਾ (3), ਐਫ ਆਤਮਬਾਈ v. ਸੋਨਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਓਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਗਾਮਾ ਲੱਖਾਜੀ ਐਡ ਕੰਪਨੀ (5), ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ

- (1) ਕੋਲ ਵਿੱਚ ILR (1884) 612.
- (2) TLR 30 ਕੋਲ. 613.
- (3) ATR 1926 ਕੋਲ. 512.
- (4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1912) 36 ਰੋਮ. 77.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1933 ਬੱਚ 205.

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ*

ਮਹਾਂਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਂਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (ਪੀਡੀ, ਜ.)

_____ ਮੈਂ . ----- ਦੇ
ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਜਾਂ 152 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕਰੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(11) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 47 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ", ਇਹ ਛੱਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 152 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਅੰਕਗਣਿਤਿਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਸਲਿੱਪ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸਾਂ ਵੱਲ ਆਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

(13)) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਹੀਰੂਲ-ਸੈਦ ਅਲਵੀ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ, (7) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਅੰਗ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਸੇ ਜ਼ਹੀਰੂਲ-ਸੈਦ ਅਲਵੀ ਬਨਾਮ ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (8) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਤੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ *thq* ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਣਾਇਆ।

(6) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 112.

(7) ਏਆਈਆਰ 1932 ਪੀਸੀ 251.

(8) ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 107.

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਕਾਂਨਸਲ ਨੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ: *esin* ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਨਸਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਸ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਣਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਤਲਬ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੋਖਿਆ:- •

“ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜੀਬ ਹਨ।”

ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

“ਰਿਕਾਰਡ 21 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ 5 ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਹੈ, 13 ਤਰੀਕ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਖਿਆ-

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (ਪੀਡੀ. ਜ.)

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀਨਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(15) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(16) ਸੀ ਗਾਲਸਟੋਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮਥ ਨਾਥ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਵਿੱਚ ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਘੋਸ਼, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਹੁਣ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਨਵੀਨਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਰਸ, ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 152 ਜੋ ਕਿ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾਤਮਕ ਸਲਿੱਪ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਇਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

(9) ATR 1929 ਕੇਲ. 470.

ਧਾਰਾ 151 ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 151 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

“ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਗਲ ਰੱਖਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। . ਨਿਯਮ 1, ਆਰਡਰ 47, ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ, "ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ੌਜੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ (6) ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਾਜ਼ਪਾਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

i(17) *U Po Htu* ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾ ਥਾਨ ਯਿਨ (10) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਅਰਲਰਨਡਨ ਕਾਉਂਸਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਸਟਸਟੈਨਸਟਾ ਨੇ ਅਮਰਨਾਥ ਰਾਧਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਮਲਨ ਡਬਲਯੂਐਫਓ ਐਲ. ਰਾਮ ਚੰਦ (11) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਬਲਯੂ. ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਸਲਾਹਕਾਰ ing ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ

(10) ATR 1936 ਕੰਗੂਨ 389.

(11) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੀ.ਬੀ. 259.

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (ਪੀਡਿਟ, ਜ.)

ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ com ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਰੂਲ 1(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਡੀ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1(m) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਕਿ ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਪੀਡਿਟ ਧਿਰ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭ ਕੁਝ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿ com ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਅਧੀਨ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਵਿਧੀ. ਇਹ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੀ। ਆਰਡਰ 43 ਨਿਯਮ 1(m) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ, ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਓਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਗਮਨਾ ਲੱਖਾਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (5) ਵਿੱਚ ਮਰਫੀ ਅਤੇ ਨਾਨਾਵਤੀ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵੈਡਸਵਰਥ ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।, ਗਮਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਗਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਓ (12), ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਬੰਬੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ:—■ (

“ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।”

(20) ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸੰਬੰਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ।

(21) ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਰਫੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੀ. ਏ. ਦੂਜਾ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬੀਵੀ ਫਲਸ਼ੋ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ., ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਕੋਲ, ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 29 ਜੁਲਾਈ, 1925 ਨੂੰ 1923 ਦੇ ਐਨੀਲ ਨੰਬਰ 34 ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਕਲੋਡ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ

(12) ਏਆਈਆਰ 1<Bfi ਮੈਡ. 385.

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ. ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। (ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.) _____ ਮੈਂ _____

ਮਾਡਗਾਵਕਰ, ਜੇ. ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਰਫੀ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਧਾਰਾ 96(3) ਅਧੀਨ ਰੋਕੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਪੀਲ, ਜਾਂ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1 (m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 43, ਨਿਯਮ 1(m) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- • ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ,

ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਅਪੀਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ”

(22) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3), ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਰਫੀ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 151, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ. ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ - ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(23) ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ੀਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ (13) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦ

(13) 1966 ਕਰ. ਲਾਅ ਜਰਨਲ 91.

ਅਮਾਮਥ ਰਾਧਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (11) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(24) ਜਗਦੀਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਰਸੂਲ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (14) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਜਦੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਏਜੰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ।"

(25) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 32 ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਮੁਸਲਿਮ ਵਕਫ਼ ਐਕਟ, 1936 ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਨਰਾਇਣ (14) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(26) ਮੁਹੰਮਦ ਰਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (15) ਵਿੱਚ ਅਵਧ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ-

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ

(14) A.I.R. 1957 All. 29.

(15) A.I.R. 1929 Oudh. 385.

ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਹੰਤ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜ.)

ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?

(27) ਸਟੂਅਰਸਟੁਅਰਟ, ਸੀਜੇ, ਕਿਸ ਨਾਲ ' >ਰਜ਼ਾ, oJ.,:iconcurred, 7 ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਵਜ਼ੀਰ ਹਸਨ, ਜੇ., ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਸੈਕਸ਼ਨ 96, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ - ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਮੋਪਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੇ ਡਿਕਰੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ:

ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।

(28) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਜ਼ੀਰ ਹਸਨ, ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।

(29) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ। ਮਹੰਤ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਲਈ ਕੰਪੀਟ ਟੈਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ, 'ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਐਚ ਆਰ ਸੋਢੀ, ਜੈ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ■
ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ, ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.ਜੇ.

ਪ੍ਰੋਮ ਨਾਥ ਭੱਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3395

18 ਅਗਸਤ 1870 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ (1931 ਦਾ II)- ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1), 3(4) ਅਤੇ 3(7)- ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਜਾਂ 3(4) ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿਆਦ— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ— ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ— ਕੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ), ਐਕਟ, 1931 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7), ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (4) ਦੋਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।